

Özlem

– Uğur Demiröz · 14 Ocak 2010

Dün geçmişe dönüp seni düşündüm; gün doğumunu karşılayan sabahın ilk ışıkları altında..

Seninle hatırlıyor musun, sabah tan yerinin ağarmasına yakın saatlerimizi kurup buluştuğumuz o sabah saatlerini ..

Evlerimiz birbirine yakındı ailemiz bizim birlikte olmamıza itirazları yok idi.Belki bir gün der ve gizli gizli gülümserlerdi..

Daha 18 yaşındaydık ben senden 2 ay büyük..Sana kızdırmak için bana abi demen gerekiyor derdim sen eline ne geçerse peşimden koşar fırlatırdın küçük taşları, toprakları, yaprakları..Yüreğin beni onlar kadar acıtmayacak kadar kırmaya meyilli idi ve sen beni çok severdin benim gibi..

Evlerimizden sabahın o hafif buzul rengi soğuşunda çıkar buluşma noktamıza giderdik.Buluştuğumuzda sarılır kokulu yanaklarına günaydın busemi kondururdum.Bakışırdık uzun bir zaman tüm nefsi duygulardan uzak, ruhumuza süzülür sabaha uyanırdık.

Sabahın sessizliğini uyandırmamak için konuşmaz el ele tutuşup o evimizin az ilerisindeki tepeye çıkardık.

Çimenlerin çiğ yemiş vücutlarına evden getirdiğimiz kilimlerimizi serer ayaklarımızı uzatır oturur taa karşı tepeye bakardık..Sen başını omuzuma yaslar ve bugünde beni seviyor musun der'din ve ben her defasında çok diye cevap verirdim..

Yüzüne o güzel tebessümü kondurur karşı tepenin arkasından sıyrılıp güne merhaba diyecek sıcak varlığı beklerdik..Gün ne kadar ağır ne kadar duru olurdu hayata uyanmadan önce değil mi?

Geçen her dakikanın uzun olmasını bu anların bitmemesini çok isterdim ve hep biterdi.Sabahın o ilk ışıklarını yüreğimizin saflığına doldurur acıkmış olarak evin yoluna koyulurduk..

Çiçeğim göz pınarım sabah güneşim seni çok özledim beni mektupsuz bırakma biliyorum döneceğin gün yakın tatildesin ama buralar sensiz ve bir o kadar da ıssız, sabahlar güneşin hüznü yüzü ile bir o kadar serin ve ürpertici..

Seni çok seven yaşam çınarın...

Uğur Demiröz